

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20C/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118397600
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118397600.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci žalobcu C.. Branislava D., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX, V., právne zastúpený Mgr. Martinom Majerčíkom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Krajinská 30, Bratislava, IČO: 42 184 975 proti žalovanej C.. U. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. 4, V. V., právne zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 40887481, o zaplatenie 7 750 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietla.

Žalovaná má nárok na náhradu trov tohto konania vo výške 100 % voči žalobcovi, ktoré je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní odo dňa rozhodnutia o výške trov samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia 7 750 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 750 Eur od 10. 12. 2018 do zaplatenia z dôvodu náhrady škody, ktorá žalobcovi vznikla tým, že počas trvania podielového spoluvlastníctva k spoločnej nehnuteľnosti žalovaná výmenou zámku na vchodových dverách zamedzila žalobcovi užívanie tejto nehnuteľnosti v období od 28. 12. 2015 do 31. 07. 2018 (31 mesiacov), teda do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 58C/169/2016 z 13. 07. 2018 o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, kedy sa výlučným vlastníkom nehnuteľností stala žalovaná. Škoda predstavuje náklady, mesačne vo výške 250,- eur, ktoré žalobca vynaložil za uvedené obdobie na bývanie od 28. 12. 2015 do 14. 09. 2017 u svojich rodičov a od 15. 09. 2017 do 31. 07. 2018. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania voči žalobcovi, z ktorého by žalobcovi mohla vzniknúť škoda. Žalovaná 26. 12. 2015 vymenila zámok na nehnuteľnosti. Dôvodom však bolo fyzické násilie žalobcu, z ktorého mala strach o svoje zdravie, ako aj o zdravie maloletej dcéry, k čomu bola privolaná aj polícia. Žalovaná teda dočasne zamedzila žalobcovi vstup do bytu, avšak túto situáciu si zaviniť žalovaný svojím agresívnym správaním voči žalovanej. Keďže žalobca žalovanú aj po tomto incidente opakovane vyhľadával, žalovaná musela z dôvodu svojej bezpečnosti 01. 03. 2016 opustiť byt. Po presťahovaní sa do Banskej Bystrice umožnila žalobcovi byt užívať, ako aj prevziať si nové kľúče od bytu. Žalobca mohol užívať byt od 04. 03. 2016, čo však nevyužil. Pokiaľ teda žalobcovi vznikla v období od 26. 12. 2015 do 04. 03. 2016 akákoľvek škoda, žalobca sám svojím protiprávnym konaním zaviniť vznik tejto škody, ktorú je povinný aj sám znášať. Záverom spochybnila pravdivosť čestných vyhlásení, keďže sa nejedná o objektívny dôkaz, ale o účelovo vyhotovené listiny s podpismi blízkych osôb žalobcu, ktoré nie sú potvrdené žiadnymi ďalšími dôkazmi, ktoré by aspoň naznačovali pravdivosť týchto tvrdení. Podľa žalovanej nie sú splnené predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody, keď žalovaná sa nedopustila žiadneho

protiprávneho konania. Záverom žalovaná poukázala na premlčanie nároku žalobcu na náhradu škody, ktorá vznikla v dobe dlhšej ako dva roky pred podaním žaloby. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca na vyjadrenie žalovanej uviedol, že tvrdenia žalovanej považuje v celom rozsahu za klamlivé a zavádzajúce v snahe vyhnúť sa spravodlivému rozhodnutiu súdu. Žalobca poprel, že by sa voči žalovanej a ich spoločnej dcére správal agresívne alebo násilným spôsobom. Potvrdil, že 26. 12. 2015 prišla k nehnuteľnosti aj polícia, ale na základe oznámenia žalobcu, že sa nevie dostať do bytu. Žalobca uviedol, že z rovnakého dôvodu opakovane kontaktoval políciu 24. 02. 2016 a 25. 02. 2016. Žalobca spochybnil tvrdenia žalovanej ohľadom obavy o život, keď žalobcu kontaktovala 11. 02. 2016, ako aj 12. 02. 2016 ohľadom intímneho uspokojenia. Žalobca i napriek tomu, že mu žalovaná odoprela prístup do bytu, do februára 2016 pravidelne uhrádzal všetky platby súvisiace s nehnuteľnosťou. Vo februári 2016 boli všetky platby prepísané na žalovanú. Od odchodu žalovanej z nehnuteľnosti 01. 03. 2016 žalovaná začala prenajímať nehnuteľnosť tretím osobám. Žalobca spochybnil tvrdenia žalovanej o snahe odovzdať žalobcovi kľúče od bytu. Žalovaná opakovane odmietla žalobcovi vydať kľúče od bytu, čím mu neoprávnenne zadržovala jeho osobné veci.

4. Žalovaná na vyjadrenie žalobcu doplnila, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom nároku na náhradu škody. K tvrdeniam žalobcu ohľadom platieb za nehnuteľnosť uviedla, že nie je zrejmé, aká majetková ujma mohla žalobcovi vzniknúť, ak žalobca uhrádzal tieto náklady v čase užívania nehnuteľnosti, následne, v čase, keď nehnuteľnosť neužíval, náklady uhrádzať prestal a začal uhrádzať náklady na bývanie v inej nehnuteľnosti. K nájomnej zmluve z 10. 07. 2016 uviedla, že táto bola predmetom súdneho konania na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 29C/35/2018, kde sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, pričom túto žalobu vzal v celom rozsahu späť. Nájom trval len krátkodobo z dôvodu obťažovania nájomcu žalobcom, ktorý v sprievode polície opakovane do bytu vstupoval. K neodovzdaniu kľúčov z bytu doplnila, že z komunikácie medzi žalobcom a žalovanou možno usúdiť, že k neodovzdaniu kľúčov nedošlo z dôvodov nemožnosti dospieť k dohode o termíne ich odovzdania, čo nemožno klásť na ľarchu len žalovanej, nakoniec samotné neodovzdanie kľúčov nie je predpokladom vzniku škody, keď sa nejedná o žiadny protiprávny úkon. Žalobca nijakým spôsobom nechránil svoje právo užívania nehnuteľnosti súdnou cestou. Žalobu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podala žalovaná až 17. 10. 2016. Žalobca po celý čas neprejavil žiadnu skutočnú vôľu nastáňovať sa do bytu, a to ani v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Záverom žalovaná uviedla, že konaním žalovanej žalobcovi nemohla vzniknúť nijaká ujma, keďže žalobca aj žalovaná mali v tom čase majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Žalobca si mohol uplatniť svoj nárok konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán a listinnými dôkazmi.

6. Žalobca na pojednávaní vypovedal, že 26. 12. 2015 odišiel z bytu potom, čo ho napadla žalovaná, bol dohryzený, doškriabaný. Po výmene zámku sa do bytu nedostal a musel si nájsť náhradné bývanie. Žalovaná bola upovedomená zo strany polície, že žalobca má právo vstupu do bytu. Žalobca sa nedomáhal vstupu do bytu súdnou cestou, lebo o tejto možnosti nevedel. Žalovanú vyzýval na náhradu škody sms-kou z 25. 02. 2016 v sume 275,- eur po 70,45 eur ako polovica sumy za energie, ktoré ešte platil v byte plus plyn polročne 17,- eur. Od marca 2016 platil za byt ročnú daň 28,- eur a nedoplatok za plyn asi 28,- eur. Žalovaná ho niekoľkokrát vyzvala na prevzatie kľúčov, ale nikdy mu ich nevrátila z dôvodu, že byt patrí žalovanej, lebo spláca úver.

7. Žalovaná na pojednávaní vypovedala, že v marci 2016 z predmetného bytu odišla do V. V. najskôr k rodičom a následne si prenajala byt na X. ulici, kde platila nájomné XXX,- eur mesačne. V. na M. XX v V. bol až do vyporiadania podielového spoluvlastníctva prázdny s výnimkou mesiaca august 2016, keď bol prenajatý. Žalobcu opakovane vyzývala na prevzatie kľúčov pod podmienkou podpísania preberacieho protokolu. Dôvodom výmeny zámku na byte bolo správanie žalobcu, ktorý ju zbil. Následne nevedela, aké správanie môže od žalobcu očakávať.

8. Mgr. G. V. 20. 10. 2017 písomne čestne vyhlásili, že žalobca počnúc 15. 09. 2017 prispieval sumou 250 eur na mesiac na náklady spojené s užívaním a prevádzkou jej bytu.

9. L. D. a U. D. XX. XX. XXXX písomne čestne vyhlásili, že poskytovali žalobcovi podnájom v ich byte od 26. 12. 2015 do 14. 09. 2017 za nájomné vo výške 250,- eur mesačne.

10. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 58C/169/2016 z 13. 07. 2018 súd zrušil podielové spoluvlastníctvo nehnuteľnosti: bytu č. XX nachádzajúcom sa na X. nadzemnom podlaží obytného domu v V. na ulici M., vchod XX, súpisné číslo XXXXX, ktorý je postavený na pozemku evidovanom v registri „C“ na katastrálnej mape parcelné číslo XXXX/XXX, druh pozemku: zastavené plochy a nádvoría, o výmere XXX m² s príslušenstvom a prikázal označené nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva Ing. U. D. za náhradu.

11. Z fotografií textových správ predložených žalovanou vyplýva, že žalovaná 04. 03. 2016, 05. 03. 2016 vyzývala žalobcu na vyzdvihnutie kľúča z bytu na M. XX v V..

12. Z emailovej komunikácie, ako aj z fotografií sms komunikácie predloženej žalobcom je zrejmé komunikácia medzi žalobcom a žalovanou ohľadom prístupu bytu na Kazanskej v V..

13. Zo zmluvy o nájme bytu z 01. 04. 2016 vyplýva, že žalovaná uzatvorila zmluvu o nájme bytu v Banskej Bystrici na obdobie od 01. 04. 2016 do 31. 03. 2017.

14. Podľa zmluvy o nájme bytu z 10. 07. 2016 žalovaná ako prenajímateľ prenajala tretej osobe byt na Kazanskej XX v V. na dobu od 10. 07. 2016 do 09. 07. 2017. Zo zmluvy o ukončení nájmovej zmluvy je zrejmé, že zmluva o nájme bytu na M. z XX. 07. 2016 bola ukončená dohodou k 31. 08. 2016.

15. Podľa oznámenia OO PZ Bratislava - Podunajské Biskupice z 19. 09. 2019 v dňoch 26. 12. 2015, 24. 02. 2016 a 25. 02. 2016 nie sú evidované žiadne zápisnice o oznámení žalobcu proti žalovanej. Evidovaný je len jeden zápis z 25. 02. 2016 o previerke oznámenia hliadkou na Kazanskej 23 v Bratislave - vybavené na mieste dohovorom.

16. Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 20C/15/2019162 zo dňa 16. 01. 2020 tak, že žalobu zamietol. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica a s poukazom na bod 14 rozsudku je potrebné posúdiť plynutie premlčacej doby a posúdiť nárok podľa § 137 ods. 1 OZ a § 123 OZ.

17. Žalobca mal za to, že nárok nie je premlčaný. V prípade, že by aj bol čiastočne premlčaný vo zvyšku je dôvodný.

18. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že žalobca napriek rozhodnutiu druhoinštancného súdu nezmenil svoj nárok, stále sa ho domáha ako náhrady škody i napriek tomu, že je nárok potrebné posudzovať podľa § 137 ods. 1 OZ, k čomu žalobca neuviedol žiadne skutkové tvrdenia ani dôkazy okrem dvoch čestných prehlásení rodinných príslušníkov, z ktorého si odvodzuje náhradu za neužívanie spoločnej veci. Pokiaľ boli predložené listiny - nájom za byty nie je to možné posudzovať, keďže sa byty nachádzajú v inej lokalite, ide o iné časové obdobie a teda nepreukazujú žiadnym spôsobom výšku uplatneného nároku. Poukázala na bod 23 rozsudku okresného súdu a teda v prípade, ak nárok nie je premlčaný jednalo by sa o obdobie od 26. 12. 2015 do konca februára 2016. Žalobca neunesol dôkazné bremeno. Poukázala, že v predmetnom období splácala hypotéku na zakúpenie predmetného bytu a zvyšok ceny boli peniaze od jej otca. Žalobca za predmetný byt nezaplatil žiadnu sumu. Za žalované obdobie boli manželia. Manželstvo bolo rozvedené v decembri 2018 a nároky mali byť vyporiadané v konaní o vyporiadaní BSM a mala za to, že nároky boli zohľadnené pri vyplatení náhrady z vyporiadania podielového spoluvlastníctva, kde žalobcovi bola priznaná suma 49 525 Eur. Podľa jej vedomostí žalobca rodičom neplatil 250 Eur mesačne, keďže vie, že spolu platia úhrady 330 Eur, čo delene tromi osobami je 110 Eur a svojej priateľke za garzonku určite 250 Eur neplatil.

19. Žalobca vo vyjadrení v zmysle § 182 CSP a na záver uviedol, že s poukazom na bod 12 odôvodnenia odvolacieho súdu sa stotožňuje s jeho názorom a je nesporné, že žalovaná sa svojim konaním dopustila protiprávneho konania, úmyselné zamedzenie spoluvlastníkovi vstupu, respektíve užívanie nehnuteľnosti výmenou zámku. Je nesporné, že žalobca mal záujem nehnuteľnosť užívať k čomu žalovanú viackrát vyzýval, čo vyplýva z e-mailovej komunikácie zo dňa 09. 10. 2017, 27. 03. 2018, sms-komunikácie zo dňa 14. až 17. 10. 2017 a z vylúčeného sporu. Bolo preukázané, že žalovaná

žalobcovi počas celého uplatňovaného obdobia odmietala umožniť vstup do nehnuteľnosti čo preukazuje aj jej výpoveď na pojednávaní zo dňa 06. 06. 2019 (str. 3 zápisnice) a až na základe výzvy súdu v konaní sp. zn. 58C/169/2016 v novembri 2017 mala snahu odovzdať mu kľúče od predmetného bytu. Kľúče mu však neodovzdala a na ďalšie výzvy nereagovala. Žalobca bol nútený nájsť si iné bývanie (príčinná súvislosť) a odo dňa 28. 12. 2015 začal bývať u svojich rodičov na V. XX, V., kde býval do 14. 09. 2017 a nájomné uhrádzal od 28. 12. 2015 do 14. 09. 2017 v sume 250 Eur mesačne. Dňa 15. 09. 2017 sa presťahoval k svojej priateľke, kde uhrádzal sumu 250 Eur v byte na U. 3, V.. Vzniknuté náklady na bývanie predstavujú škodu, ktorá mu vznikla s protiprávnym konaním žalovanej. Žalobca doložil štyri ponuky realitných kancelárii na prenájom porovnateľnej nehnuteľnosti v danej lokalite, z ktorých vyplýva, že polovica výšky nájmu v porovnateľnej nehnuteľnosti je od 260 Eur do 340 Eur mesačne. Protiprávne konanie trvalo od 28. 12. 2015 do 31. 07. 2018 do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 58C/169/2016. Nárok nie je premlčaný.

20. Žalobca má a mal za to, že žalovaná užívala byt sama odo dňa zamedzenia prístupu, t. j. od 28. 12. 2015, byt od 10. 07. 2016 do 09. 07. 2017 prenajala na základe nájomnej zmluvy zo dňa 10. 07. 2016 tretej osobe, blízkeho priateľovi bez súhlasu a vedomia žalobcu ako podielového spoluvlastníka, čím sa opätovne dopustila protiprávneho konania. Zmluvu o ukončení nájmu dohodou ku dňu 31. 08. 2016 považuje za účelovú a nezodpovedajúcu reálnej dĺžke nájmu z toho dôvodu navrhli vypočítať svedka, a to nájomcu. O skutočnosti, že žalovaná byt prenajímala sa dozvedel žalobca až pri opakovanom pokuse o umožnenie užívania a o keď sa v mesiaci august 2016 pokúšal dostať do nehnuteľnosti v sprievode polície. O tom, kedy nájomný vzťah bol ukončený nemohol mať žalobca žiadnu vedomosť a to minimálne do právoplatného skončenia konania sp. zn. 58C/169/2016, keďže ho žalovaná o tomto neinformovala. Uvedené opakované úmyselné protiprávne konanie žalovanej voči žalobcovi, a to úmyselné zamedzenie vstupu, užívania nehnuteľností výmenou zámku, opakované neumožnenie vstupu na základe opakovaných výziev a prenájom nehnuteľností považuje za konanie žalovanej v rozpore s dobrými mravmi, pričom mu nemôže byť poskytnutá ochrana a žalovaná zodpovedá aj za škodu, ktorú týmto konaním spôsobila.

21. K nepreukázanej výške náhrady škody poukázal opakovane na predložené ponuky realitných kancelárii a na nájomnú zmluvu žalovanej zo dňa 10. 07. 2016.

22. Žalovaná v záverečnej reči uviedla, že zotrváva na všetkých skutkových a právnych tvrdeniach a žaloba je nedôvodná v celom rozsahu, keďže žalobca neosvedčil žalovaný nárok, neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania základných predpokladov vzniku akejkoľvek škody, čo bolo potvrdené súdmi. Vo vzťahu k nároku podľa § 137 ods. 1 OZ nielenže neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania tohto nároku, ale ani bremeno tvrdenia, keď nárok na náhradu za neužívanie spoločnej veci v žalobnom návrhu ani nežiadal, ale žiadal náhradu za údajné platby za užívanie inej nehnuteľnosti, ktoré sa nezhodujú s predmetnou nehnuteľnosťou. Takýto nárok by žalobcovi mohol patriť len za obdobie, počas ktorého preukázateľne byt užívala žalovaná. V konaní bolo preukázané, že žalobcovi bolo viackrát ponúkané prevzatie kľúčov a odovzdanie nehnuteľností (bod 15 rozsudku č. k. 58C/169/2016) a žalovaná ho oslovila už dňa 19. 04. 2016 s výzvou. Žalobca sa nedomáhal nijakým spôsobom určenia práv k nehnuteľnosti, a to ani rozhodnutím o spôsobe užívania ani snahou vyporiadať túto nehnuteľnosť, ani v konaní 58C.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Z predmetného rozhodnutia bolo zistené, že súd prvej inštancie správne posudzoval uplatnený nárok ako nárok spoluvlastníka na náhradu za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu, ktorý zodpovedá jeho spoluvlastníckemu podielu za situácie, že nedošlo k dohode o náhrade za jej užívanie, čo v konaní žiadnym spôsobom nebolo ani tvrdené ani preukázané, pričom určujúcim pri posúdení premlčania uplatneného práva bolo posúdenie, či ide o nárok vyplývajúci priamo zo zákona podľa § 137 ods. 1 OZ alebo o nárok z bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasledujúce OZ. Ak sa podielový spoluvlastník domáha náhrady vo forme peňažného plnenia voči druhému spoluvlastníkovi za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu ide o právny vzťah z podielového spoluvlastníctva, ktorý vyplýva z § 137 ods. 1 OZ v spojení s § 123 OZ. Ide o právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ, tento nárok nemožno kvalifikovať ako nárok z bezdôvodného obohatenia (rozsudok NS SR č. k. 2Cdo/149/1999 a č. k. 4Cdo/55/2009). Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil premlčanie uplatneného nároku, keď

ho posudzoval ako nárok z bezdôvodného obohatenia s tým, že bol uplatnený po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ.

24. Strany sporu po rozhodnutí druhoinštančného súdu zotrvali na svojich písomných a ústnych vyjadreniach. Žalobca zotrval na tom, že sa domáha náhrady škody a navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, a to rodičov žalobcu a výsluch svedka pána Drozda, ktorý bol nájomcom v byte strán sporu na preukázanie, že nehnuteľnosť užíval dlhšie ako jeden mesiac a že dohoda o ukončení nájmu je účelová a nepravdivá a rodičov z dôvodu, že je spochybnovaná výška úhrad, ktorú im žalobca platil.

25. Súd mal za to, že nárok žalobcu je potrebné posúdiť ako nárok spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci, a to bytu, ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovanej s tým, že v konaní bolo potrebné zistiť, či žalovaná užívala väčšiu časť ako bol jej spoluvlastnícky podiel v akom období a aká je výška náhrady.

26. V konaní strany sporu zhodne uviedli, že medzi podielovými spoluvlastníkmi nebola uzatvorená žiadna dohoda o užívaní predmetnej nehnuteľnosti.

27. Nárok spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu vyplýva z § 137 ods. 1 OZ. Jeho nevyhnutným predpokladom je užívanie tejto veci druhým spoluvlastníkom nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu. Neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Len v takomto prípade sa spoluvlastník užívajúci spoločnú vec nad rozsah spoluvlastníckeho podielu podieľa na prisvojovaní si úžitkovej hodnoty veci vo väčšej miere, než zodpovedá jeho podielu. Nie je pritom rozhodujúce, či tento stav vyplýva z dohody spoluvlastníkov alebo z rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka alebo či ide o faktický stav. Je zrejmé, že ak by spoločná vec vôbec nebola spoluvlastníkmi užívaná žiaden nárok na náhradu za jej neužívanie by medzi nimi nevznikol. Rovnako takýto nárok nevzniká ani v prípade, ak spoluvlastník užíva len časť vecí v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel, pretože v takomto prípade nič nebráni druhému spoluvlastníkovi, aby sa tiež podieľal na svojom užívaní oprávnení v rozsahu svojho podielu, a to užívaním zostávajúcej časti veci. Dôvod, pre ktorý tento spoluvlastník prípadne spoločnú vec neužíva, nie je právne významný a rovnako tak nie je významné ani prípadné užívanie časti veci treťou osobou. Pri posudzovaní rozsahu užívania spoločnej veci však nemusí byť rozhodujúca len veľkosť užíwanej časti veci, ale rozhodujúca môže byť úžitková hodnota užíwanej časti veci ak je táto hodnota vzhľadom na konkrétne okolnosti u jednotlivých častí veci rozdielna (uznesenie NS SR č. k. 6Cdo/184/2010 zo dňa 27. 10. 2010).

28. Z vykonaného dokazovania mal súd v konaní za preukázané, že predmetnú nehnuteľnosť užívala žalovaná s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 1 OZ od 26. 12. 2015 do konca februára 2016 v celom rozsahu, následne byt neužívala, neužíval ho ani žalobca a žalobcovi by patrila náhrada len za obdobie od 26. 12. 2015 do konca februára 2016, keď žalovaná predmetný byt užívala a žalobca ho neužíval z dôvodu, že nemal do bytu prístup.

29. Žalovaná v konaní vzniesla námietku premlčania. Súd musel posúdiť či nárok nie je premlčaný, keďže premlčané právo nie je možné priznať. V danom konaní je posudzovaný nárok podľa § 137 ods. 1 OZ v spojení s § 123 OZ. Ide o právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje v trojročnej všeobecnej dobe podľa § 101 OZ. Žalovaná užívala byt v celom rozsahu od 26. 12. 2015. Žalobca žalobu podal na súd dňa 09. 12. 2018 a svoj nárok si uplatnil v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote.

30. O bezdôvodné obohatenie podľa zákona ide vtedy ak bol získaný majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, prospech získaný z nepoctivých zdrojov alebo získaný tým, za koho bolo plnené niekým iným. Ani o jeden z týchto prípadov nemôže ísť tam, kde spoluvlastník užíva vec nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, pretože túto vec neužíva bez právneho dôvodu, a to ani vo vzťahu k tej časti spoločnej veci, ktorú užíva bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi nad rámec spoluvlastníckeho podielu, keďže ide o ideálny podiel. Bezdôvodné obohatenie má povahu subsidiárnu a prichádza do úvahy tam, kde nárok nemožno odvodiť z iného právneho titulu (rozsudok NS SR č. k. 2Cdo/141/1999 zo dňa 30. 05. 2000).

31. V konaní bolo preukázané, že žalovaná užívala predmetný byt v celom rozsahu od 26. 12. 2015 do konca februára 2016 a následne byt neužívala. Žalobca nepreukázal v konaní, keďže sa napriek rozhodnutiu druhoinštančného súdu opakovane domáhal náhrady škody, že byt po uvedenom dátume žalobkyňa užívala v rozsahu prevyšujúcom jej spoluvlastnícky podiel k predmetnému bytu. Pokiaľ žalobca navrhol, aby súd v konaní vypočul ako svedka pána Drozda, ktorý bol nájomcom v byte na preukázanie, že užíval byt dlhšie ako jeden mesiac súd tento dôkaz zamietol z dôvodu, že o danom konaní nie je podstatné, či predmetný byt bol v nájme alebo v podnájme inej osoby, keďže nárok navrhovateľa by nebol daný alebo nie je daný v prípade, ak spoluvlastník užíva len časť vecí v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel a rovnako nie je významné ani prípadné užívanie treťou osobou ani skutočnosť, prečo spoluvlastník z akého dôvodu vec neužíva. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaná užívala nehnuteľnosť aj od 01. 03. 2016 do doby, za ktorú si uplatnil náhradu škody a teda žalobca by mal nárok na náhradu len za obdobie od 26. 12. 2015 do konca februára 2016. Žalobca však v konaní nepreukázal výšku náhrady za neužívanie svojho podielu. Do konania predložil len čestné vyhlásenia rodičov, ktorých tiež navrhol ako svedkov, tento dôkaz súd zamietol, keďže nebol hospodárny a predmetné čestné prehlásenia, keďže ide o blízke osoby súd považoval za neobjektívne, keďže žalobca nepredložil do konania iné dôkazy, napríklad, aby preukázal, že skutočne rodičom platil nájomné v takej výške ako tvrdil. Nepredložil aký bol nájom alebo úhrady v byte rodičov a pokiaľ predložil dôkaz z realitnej kancelárie ide o obdobie roku 2021, čo reálne nezodpovedá primeranej náhrade za roky 2015 a 2016. Bolo na žalobcovi, aby uniesol v tejto časti dôkazné bremeno a preukázal výšku primeranej náhrady za totožný byt v danej lokalite, čo žalobca neurobil.

32. Súd na margo len udáva, že pokiaľ nevykonal dôkaz dožiadaním policajného zboru, k čomu dal posúdenie aj druhoinštančný súd v bode 13 svojho rozhodnutia. Uvedený dôkaz nemal právny význam pre rozhodnutie v danej veci.

33. Žalovaná bola v konaní úspešná, uplatnila si nárok na náhradu trov konania. Súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP ako úspešnej strane sporu. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštneho predpisu.